

Men Augusta är försigtig,
 Blott emot en hon är uppriktig;
 Och vill ni weta, hwem det är,
 Så är det en, som hon har lär.
 Men hon har sett sig förbigången,
 Och säger, då hon bränner tången:
 Åh! Jungfrulifwet sällast är. :;

Margreta med sitt goda hjerta,
 Hon ej vill förorsaka smärta;
 Hon har gått in på giftermål,
 Och dricker alla hustrurs skål.
 Men bäst det är, hon är bedragen,
 Och säger, fast hon är betagen:
 Åh! Jungfrulifwet sällast är. :;

Selena, själswa söta näden,
 Blott en och annan är bewägen;
 Men hon ej gistas tänker på,
 Hon hoppas reda sig ändå.
 Hon säger, fast hon är till åren,
 Jag lefwa vill i ungdomswären;
 Åh! Jungfrulifwet sällast är. :;

Sist, med bekymmer kommer Märtha,
 Och bjudet ut sitt goda hjerta;
 Men Gud wet hurudant det är,
 Om hon ej har för stort besvär.
 Dock säger hon åt sina wänner,
 Som hon båd' när och fjerran känner;
 Åh! Jungfrulifwet sällast är. :;

Det nya

Jungfrulifwet.

En flicka gör hwad hon behagar,
Hon sjelf sig råder alla dagar.
Hon gör beständigt hwad hon vill,
Blott intet mamma synes till.
Ej hon en elak man bör frukta;
Och ingen henne då vill tukta;
Är Jungfrulifwet sällast är. :,:

Hon utaf alla är så krusad,
Och en hwar har hon gjort berusad;
Fast hon dem narrat i sin tur,
De göra henne dock sin lur.
Ej någon hennes hjerta vinner,
Är hon så lyckligt alltid finner:
Att Jungfrulifwet sällast är. :,:

Hon finner lifwet utan börda,
Af allas kärlek hon kan störda,
Ät alla goöar hon blott ler,
Och alla henne hyllning ger.
De alla hennes wänstap äger,
Men hon beständigt till dem säger:
Ät! Jungfrulifwet sällast är. :,:

Christine, Du sårat har ett hjerta,
Som detsför lider mycken smärta;
Du kall mot honom alltid är,
Fastän han håller Dig så kär.
Du alltid lefwer i hans minne,
Fast Du har fått uti Ditt sinne:
Att Jungfrulifwet sällast är. :,:

So fi föraktar alla männer
Blott för att hon en enda känner,
Som henne något orätt gjort;
Men hwad det war -- är ej förspordt.
Hon nu blott längtar efter döden,
Men tröstar sig dock med i nöden:
Att Jungfrulifwet sällast är. :,:

Men Karin sig så nöjder funnit,
Är hon en gosens hjerta wunnit,
Men innan kort hon höra får,
Att han till andra flickor går.
Hon saknar blott ett trolöst hjerta,
Och tröstar sig med i sin smärta:
Att Jungfrulifwet sällast är. :,:

Lisette, hon lagar mycket öfwer,
Att ingen henne alls behöfwer;
Hon vill så gerna blifwa gift,
Men fordrar allt till öfwerdrift.
Dock ropar hon uti sin iswer,
När alla henne öfwergifwer:
Ät! Jungfrulifwet sällast är. :,:

Annett har funnit lifwet roligt,
Och lest med gosarne förtroligt,
Men hon fått ångra mången dag,
Att hon föraktat dygdens lag.
Dock tänker hon att lifwet njuta,
Och säga, när hon det skall sluta:
Ät! Jungfrulifwet sällast är. :,:

Gohanna, som en dagens tärna,
Är den som vill bli gift så gerna;
Hon tror att det går utan krus,
Att blifwa hustru i ett hus.
Men när hon ser, att intet hjälper,
Hon säger, och förslaget stjelper:
Ät! Jungfrulifwet sällast är. :,: